

aliquā aquā liberat sūpto antīdoto eu-
māt illud: et purgato mentis stomacho
ad id qd̄ s̄m̄ p̄missiōnē mām̄ dūcēdū
de silitudine sup̄ ē accēdentes puriora
iā in gāudio nō de n̄t̄s hauriat: sed de
fontib⁹ saluatoris sponsi emē: qd̄ sup̄
ea deus bñdūs in sitā. **¶** **Ier.**

Quesitū aut̄ hic ē de
affinitate aie ad ubi.
atq; id quidē n̄t̄e. **C**on
em̄ conūctio tamē
maiestati et rāte pau-
p̄tia: ut more et amore sp̄onsat.
uelut ex equo s̄p̄tē iſerat. Sili-
mitas illa et illa hūlūs. **D**ā si n̄t̄ id
diam⁹ ualde leta fiducia ē: si falſo ual-
de pūmenta audacia. **P**raia ergo de
rūtēnā horū querendū fuit: que
qd̄ iā multa iuēta ē s̄ no oīs. **O**is
en̄ uel. **A**m̄ h̄es nō iudeat: quā se ē
uicino iſp̄ant ymago: et qd̄ ad yma-
gīnē ē. **Q**uerū utrūm̄ dm̄ et al-
tm̄ alteri: sermo si rōlūtis assignauit
hesting. **N**ō de ymagīnē tm̄ sed de ea de
silitudis demōstrat̄ ibidē p̄inquiās
ē: n̄ qd̄ ip̄a silitudo iquo uel i quib⁹ po-
tissim⁹ rōpet n̄ dī a nobis ē declarā-
tu. **A**ge uā itēdām⁹ declaraciōnē hūc:
ut quo aīa plēmū agnoscat suā origi-
nē eo n̄plius erubescat uita h̄e degē-
nē. **V**immo uo qd̄ ip̄o uacanā de-
phendēt in nā. si uideat iſormācē iſu-
tria: ut digno suo ḡnē dei quidē mūme
sese iſgens. ad āplexus ubi fidei accedat.
Cadūt̄ iſḡ ex hac diuine i geniu-
tate silitudis in eē p̄bi illā sue substat̄
nālē ſiplicitatē qua h̄o ē illi ē qd̄ uiue
et si n̄ qd̄ bñ qd̄ ue beate uiue: cū ſi
silitudo nō equalitas. **T**radit̄ p̄m̄
quis: ḡdūs tū. **N**e qd̄ em̄ vnius ex-
cellēcie paris ue fastigiū ſūt̄ h̄e h̄o
ē qd̄ uiue: et n̄t̄ h̄e horē ē qd̄ bñ
uiue. **E**rgo si ubi ē illud p̄ sublim-
itatē. h̄o aie p̄ silitudinē: ſalua quidē
eminēcia ubi. pālā ē affinitas nārū
pālā aie progaūia. **E**t ut qd̄ d̄ p̄la-
m̄ ſiat̄ ſoli deo id ē ē qd̄ bñ ē:
atq; h̄o p̄m̄ ac purissim⁹ ſimplē.

Sedm̄ aut̄ ſilē ē hūc. id uideb̄ h̄e ē qd̄
uiue: atq; h̄o aie ē. **E**x h̄o et ſi iſeriori
ḡdu aſtēndi p̄t̄: n̄d mō ad bñ ſed enā
ad bñ uiuēdū: n̄d qd̄ ul̄ ſit̄ h̄o ē
qd̄ bñ ē illi qd̄ eo p̄uenēit̄. q̄ting ita
gloriē p̄o ſilitudē ut m̄ p̄o diſperitale
habeat p̄bñ oīat oſſa. eō p̄ dīat. **D**nē
quis ſimiliſ tibi. **T**ong tū aie ḡdūs?
ex quo et ſolo ad bñ ſit̄ aſtēndit̄ uita.
Sur nāq; uiuēcia: et horū ḡna duo:
que ſentit̄ et que n̄ ſentit̄. **P**orū iſ
ſenſib⁹ ſenſib⁹ pſerit̄: atq; u-
triſp̄ uita qua uiuit̄ et ſentit̄. **N**on
ſtabit p̄t̄ in ḡdu uno uita et uiues.
multo mīn⁹ uita et qd̄ ſit̄ ſine uita.
Uita aīa ē uiues quidē: p̄t̄ aliade qd̄
ſerpo. **N**ō p̄t̄ tā uiues qd̄ uita: ut p̄
p̄ue de ea loquam⁹. **I**nde t̄ qd̄ iſuſa corpi
uiuificat illud: ut ſit̄ corpi de uita p̄nā
nō uita ſi uiues. **D**ū liquet ne uiuo qd̄
corpi id uiue ē qd̄ ē: tū ē et mīne
uiue poffit. **M**ulto mīn⁹ qd̄ uiue exp̄ia
ſit̄ ad hūc ḡdu aſſiuget. **H**inc oīe qd̄
uita d̄ ul̄ t̄. **C**otim⁹ ualebit p̄t̄ hūc.
Eſt p̄corū ē et arborū uita: ſenſi al-
ta uigens: alera carens. **A**l̄ uacat̄ tū ſenſi
id ē qd̄ uiue ē: cū ut quidē multū o-
p̄mīo ē aīi i elementis. qd̄ uel illa ſenſi
bus ul̄ iſta i ramis extiterit̄. **A**ſ ſedm̄
h̄o cū de ſenſi ſenſi ſol̄ et uiue cefat̄.
ſed n̄o et ē. **S**oluūt̄ p̄t̄ et diſſoluūt̄
iſp̄ n̄o alligata tm̄. ſi et colligate. **N**e qd̄
em̄ ſimplē ē queq; harū. ſed ex plūrīb⁹
coſtans: et ip̄ea n̄o iſigit̄ in iſchili
ſed diſſiliſ iſpres. ut ad ſuū quoq; iſtit̄
p̄nūpū: abī cauſa aer ad aere. igm̄
ad ignē. et iſiq; in hūc modū. **N**e quāq;
iſgit̄ ſi uite id ē et uiue ē: qd̄ ē et qd̄
n̄o uiuit̄. **P**orū nichil horū quib⁹ n̄o
h̄o ē qd̄ uiue ſit̄ ad beate bñ ſi uiuedit̄
qd̄ ſproficiet uel emergeſt̄: quippe qd̄
nāq; in hūc iſeriorē ḡdu potuit̄ p̄uenēit̄.
Sola que in ip̄o ſtae rogoſat̄ aīa hoīe.
in eo dignitatis ſtae ē uita a uita ſim-
pler a ſimplē iſmortalis ab iſmortali:
ut n̄o ſit̄ longe a ſūmo ḡdu ubi ſtūcet̄
id ē qd̄ bñ uiue ē: in quo ſolus ſtat bñ
et ſolus potans. ix dīḡt̄ et dīd̄ dīannū.

Acepit itaq; in sua condicione autem et si non
et posse totum esse beatum? summo ynde genio qua
tu lucet appropriare. non pertingens enim. Ne
quem uel ipsi ut superdiximus habet aliquid
esse quod beatum esse non quia beatum est. Fatalem
silendumque equalitatem sumumus. Verbi
causa. Hura deus. uita et aia est. Huius
quidem sed dispar. Porro filius qui uita. qui
serpens uiuens. quod non uiuens. sed et ui
uiscitas. sicut et ille habet omnia est. Dispar vero.
quatuor a parte creatura. Dispar qui ut non est
aut ab illo non est. sic non ab ipso uiuisci
tara non uiuere. Non uiuet dico. sed spina
li uita non nali. Nam nali quidem erat
qui non spaudet uiuere immortaliter uiuat
naturae est. At qualis uita in qua facias fore
non nostra quod non ab ea moueris. Nihil ponis
est et non gaudi. quod per nos non nescire. Denique mores
paucorum pessimi. Ita ergo que secundum carnem
uiuit aia uiuens mortua est. quippe cum
bonum erat non uiuere oportebat sic uiuere. Aqui
i talibus quatuor morte. minime vngnus est sin
get non per se uite. primo per se uite
uiuentem utique et uiuificantem. Alias ex
immortalis est aia. et in huius nichilomini ubo
filie quidem sed non equalis. Nam idem super
exprimit immortalitas dentatio. ut aplius
dicatur de deo qui solus habet immortalitatem.
Quod ego reor per eo dico. quod solus sit ual
id immutabilis deus qui ait. Ego domine
et non mutabor. Sed namque et integrum mor
talitas tam non recipit mutationem per naturam
quam per oculum mutationem quedam mortis i
mutatio sit. Omne eternum quod mutantur
sit de uno ad aliud transire est. quodammodo
naturae est mortalitas quod est ut esse impiat quod non
est. Quod si tot mortes. quod mutationes. ubi
immortalitas? Et hinc uantati subiecta
est ipsa ratione non uolens. sed propter eum qui sub
iecta in se. Autem immortalitas aia est. quam
cum ipsa sibi uita sit sicut non est quo cadat
a se. sic non est quo cadat a vita. Verum ac
cideret suis affectibus mortalitatem agnoscitur
ita immortalitate se deo silentem. ut sciat sibi
de est non modicam immortalitatis preceps. soli
redens absolute pstrans per mortalitatem
aperte non est transmutatione. non uicissim dicitur
obimbitio. Non mediocris tristitia dignitas
propter disputacionem regata est. que

gemina quida uariantate ne ubo appropiare
videtur simplicitate et perpetuate
uite. Item ad uita occurrit quod in
me pertinet. Non enim in me signe silentium
ne minus ubo quam fuit. et forte etiam
plus. Arbitrii libertas habet. plane di
xit quodam fulgens in acta tamen gemma in
auro. Ex hac nempe in me illi non bonum
quidem et malum. non non uita et morte.
sed et nichilominus inter luce et tenebras.
et cognitio iudicandi et opus eligendi.
Et si quis sit alia quod silentium circa animi
habitum se se et regione inspicere videatur.
nichilominus inter ipsa ceterorum quidem
arbitrii is atque omnis diuidicatur et discuntur.
sicut arbitrii in discernendo ita et eligendo
liber. Unde et liberum non arbitrii arbitrius.
quod licet usari in his partib; uoluntatis
Inde homo ad gauderendu potis.
Quod enim quod feceris bonum malum ne quod quidem
non facere libertus fuit. nemo ad meum re
putat. Et ut nemo laudat non tamen quod
poterit facere mala et non fecit. si et quod po
terit non facere bona et fecit. ut uerbo
lo non natus natus. tamen quod poterit non facere ma
la et fecit. quod is qui poterit facere bona et
non fecit. Obi autem non est libertas nisi natura.
Propterea quod sit carens natura et alia nichil
merentur. quia sicut de libente uita et
libertate carent. Sensus aguntur. ferunt
ipsorum. et rapunt appetitu. Neque enim
iudicant habent. quo se iudicent sine regatu
nisi instrumentum quidem iudicant. idem.
Inde est quod non iudicantur. quod non iudicant.
Quoniam quippe ratione ab his non erigantur
quod non acceptantur. Hac uero a natura soli
habet non patitur. et id soli me animata
liber. Et tamen inueniente potest patitur
quoniam ut et ipse sed a uoluntate non a
natura. ut ne sic quidem iugata libertate
patitur. Quod enim uoluntatis et liberum.
Et quidem propter rationem ut corpus quod cor
ripitur agget animam. famam non mole
s. Nam quod surge anima per se in non potest quod se
tamen poterit uoluntas et tamen est quod corrupti
corpis uiciata arbitrio amore lan
guescens et iacentis. amore per se uolu
re non admittit. Ita nesto quo prauo
et mirabile modo ipsa sibi uoluntas potest

quidem in detersus mutata. mutata fuit
 ut non voluntas sed voluntaria sit excusa et vi-
 leat voluntate. non voluntas sit illata ex
 clude mutata. Est enim uoluntate necessitas
 quodammodo voluntaria. Est favorabilis
 usquecum pnedo blandies et blandicio
 pnes. Non sese rea voluntas ubi semel
 pno coeserit non exiret ut pse non excusae
 tū ullaten de iis queat. In querula illa
 uox: uolutu gementis sub one mutatis
 huius. Domine iquit in panior: inde p me
 In riu si facias qd nō uiste auferet ad
 iusus domini: at voluntas suapq poneat
 cuius fecit. atqde quid seruitus itulevit.
 Quid dicitur a quis indebet mī: cū ipse
 fecerit. Premebat uigo nō alio tū qd
 voluntarie curia seruitus: et erat
 p seruitute quide inservibilis. sed pro
 voluntate inexcusabilis. Voluntas emī ē
 qd se cū est libera serua fecit pmi. pmo
 ascēndo: voluntas mīploq ē qd sub pmo
 tenet: voluntarie seruiente. **Vnde** qd
 dicitur: aut aliquis mī. Tu voluntariū
 dicas: qd iā mutat costat ec. beris qd
 ē qd voluntas serpam addiret. sed no ipa
 se rīmet: magis dīmet: et noles. **U**n
 h salic das: qui rīmet. Brigitane
 retme uoluntate ec: qui rīmeni fateis
 Itaq uoluntate nolat dīns. **N**ō utiq
 uoluntas rīmet: nō uoles. Voluntas emī
 uolentis: nō uolentis. **O**rd p uolens
 rīmet: ipa se rīmet. **Q**uid ḡ dīmet
 a quis rīdebat ei: cū ipa fecerit. **O**rd
 fecit. **S**eruit se fecit. **U**n dī. Qui
 fat pām: seruē pām. **P**terea cum
 pcam: peccauit aut nō pmo obedire
 dedit: seruē se fecit. **H**ec libera:
 si ad nō fat. **F**at acate seruitute
 se retinens. **D**eop emī nō uolens uo-
 luntas tenet: uoluntas emī ē. Ergo qd
 uoles serua serpam nō nō fecit pser
 fat: mīplo qd sepe memoradū
 ē quis indebet illi cū ipa fecit? ipa
 et fucat. **H**ec nō me inquis dīdere
 funes mutate qd panior: qd inmet ipo
 expior cont quā et assidue luctor.
Ubiā queso hac mutate sentis. **I**nd
 ne uoluntate. **N**ō ḡ partū finit uis:
 qd nō uis. **M**ultū uis: qd quidem

nolle nō queas nec multū obliquet
 Porro ubi uoluntas et libertas. **O**rd
 tū dico de nali. nō de spūali: qd liber
 tate ut aut aplis crifris nō liberavit.
Nā de illa idē ipse dīat: ubi spūis ibi
 libertas. Ita aīa mīs quodā et malo
 mī sub hac voluntaria quodā ac male
 libet mutate et aīlla tenet et libera.
 Ancilla pī mutate. liba pī uoluntate: et
 qd magis mīrū magis qd miseri ē.
 eo rea quo libet: eo qd ancilla quo
 rea: ac pī eo ancilla quo libera.
Miser ego homo: quis me liberabit
 a calypma hīu pīde seruitus. **M**a-
 ser sed liber. **L**iber qd hō: miser qua-
 serus liber quia filis deo: miser qd cat-
 riūs deo. **O** custos hoīn: qd posuisti
 me totū tibi. **P**osuisti emī cū nō p-
 hibuerū. Alioqui ipē me posui: et
 fūs sūt nūmet ipā qmū. **J**ustissime qd
 ut hostis tuī hostis sūt me: et qd pīpug-
 nat et th. **E**go nō qui tibi ego qd nūmet
 totūs fūs sūt: atq pī mēbris meis
 meo qd contradicat mēti mee: et legi-
 tue. **Q**uis me liberabit de mālī meis.
Nō emī qd uolo h̄ ago: sed me nō alio
 pībente. **E**t qd odi illud facio: sed
 me nō alio cōpellente. **A**sq pī pīb-
 entio h̄ et her cōpulsio ita cēt violenta.
 ut nō cēt voluntaria: forsitan emī sic poss
 excusari: aut certe ita cēt voluntaria
 ut nō uolentis. pīfū emī sic possē corri-
 gi. **N**ū uo nūsp̄ artus misero pater:
 que et uoluntas ut dīri tērāsiblē et
 tērrigiblē mutatas fuit. **Q**uis me er-
 piet de manu pātoris: de manu cōt
 legē agentis et mīq. **C**uest quis de
 quo qmāde me. **E**go ille pātor: ille ex-
 ler et nūquis. **P**ātor qd pātāui: exler qd
 uoluntate pīfū cōt legē. **N**ā mea uo-
 luntas ipa ē lex mēbris meis: legi-
 dīnīe rīcalatras. **E**t qm̄ lex dīnī lex
 mētis mee sicut scriptū ē. lex dei eius
 tōrde ipāq: et pīh̄ et mīpī mea qmū
 uoluntas contraria tūcunt: que ē nūquas
 marina. **Q**ui emī nō mīq qd sūt.
Qui sibi negat cui long. **F**utior nō

si boni: quod non est in me bonum. Consolabor
tum me: quod et servum uox ista est. Nam quod
non est in me bonum inquit. Discernit tu
quod dicit in se in carne sua interpretans: pro
contraria legem que in ea est. Nam habet
legem et in mente: ea quae melior. An non
lex dei bona? Quod si malum pro legem mala?
quoniam non est bona bona? An mala sua est
quam in carne sua? et non de mala mala
et nimis bona de bona? Non est ita.
Lex dei eius immetitur in te: atque ita in mente
est sit et mentis. Christus est ipse qui ait:
Inuenio aliam legem in membris: propterea
naturae legi mentis mee. Num suum quod
carnis sue est. et non suum quod mentis sue est.
Ego dico et plus. Quid in diuina quod
ideo magis dicit: Non mente quidem seruit
legi dei: carne autem legi patrum: quid magis
sunt fateantur euangelii ostendit: ut malum quod
in carne est ita a se alienum renset ut dicunt.
Itaque ita non operor illud: sed quod habitat
in me patrum. Et ideo fortassis signat alia
dicit legem iumentam in membris suis: quam
aliena habet et quae adiumenta epuraretur.
Vnde et adhuc ego aliquid aucto apostoli hanc
teme quidem paulum videbis non ita mala pro
malum quod in carne habet: magis autem bonum
pro bonum quod in mente habet. An non bonum?
qui consentitur legi dei quam bona est. Non
et si se uide faciat seruit legi patrum: carne
habet non mente. Cuicunque quidem ser
uit legi dei: carne autem legi patrum: quidnam
potissimum horum paulo scriptum dicitur putes
tu uidebis. Non in sutori facie persuasum:
quod mens quod carnis est plenis esse. Non se
lit in: sed et ipsi paulo: ut ita deum est quod aut.
Si autem quod uolo id facio: ita non ego operor
illud: sed quod habitat in me patrum. Nihil
liberate ista sufficiat. In libello quo de g
na et libere arbitrio scripsi duplex for
tassis de omniagene et plitudine disputata
legitur: sed ut arbitror non aduersa. Legitur
illa ista audistis: quemadmodum magis plenus
vno iudicio delinquo. Vnde si quid me
lius utriusque sapientis: ihesu gaudeo et gau
debo. At quoque modo illa se habeat: tria
quod in priuarii sapientia concedita teneatis:
simplicitate. immortalitate. libertate. Et

huius nobis liquido apparere iam arbitror a
missa per ignem otium in genua plitudine
quam huius tam ermine claret non plus ut
ubio habet affinitatem. Proinde ecce ihesu v
dno nro: qui est super omnia deus benedictus
in secula amen. **Sermo Ieremi**

O uobis uidebitur. Pos
sumus ne tam ergo ad
exponendi ordinem un
discessi sumus: quod patet
per inquisitas ubi et aie
per qua utrum demonstrata discessio ipsa
fuit est. Possamus ut in uidebitur: non parum
quid dubitatis in his quae dicta sunt
ad responde sentire. Nihil furari uolo.
Non libenter ptereo quod uobis utile puto
Et quod id audiatur: de his pertinet que
uobis accipio. Nam hoc enim aliquid a
liquo inter loquerendum ex his que suggestebat
spiritus et si non in fidei ministrum tuum fidenti
atque retenenti et sperante sibi ut habet
quod dicet deus etiam tibi: et ecce uer ad
eum ut quidem ei iusta est. Doner istud te
nebris: aliud non accipies. Quod pre
misset non prouidet sive topice. Et fratres
affiliis iudicando: nonne mito et hi
quoniam quod uidebat haec auferretur ab eo?
Quod quidem loge a seruio vno si faciat deo:
scitur ipse fecit. Sic in uigore habita de
dignitas fons ille destinans supradictum salu
taris: quoniam si iudicium uobis constauit et
refaudi quodcumque in iudicium factum dignatus
est ipse si ego uos fraudem: a quo iam non
uerear ipse fraudari. Ne a deo quidem.
Est itaque in his que dicta sunt aliquid:
quod ut ego uero offendiculum dare queat
si non coplanum. Et in fallor sub deo
statibus quibus iam strupulimus quod
iam dico uolo. Tema illa ubi plitudine
quae significavit primo qua significata
ad ultimum: evolutione neque. Regabiliter
est illi visa fuit uobis. Quod quidem bi
deat: aliquibus scripturis testimonio
obuicare ut ubi gratia est illud in psalmis.
Hoc cum in honore est nonstellant copias
et numerus insipientibus et filios facti

et illis: et ite illud mutauerunt glām suā
et similitudinē utili comedentis fēnā? sed
erqd aptedim et in psona dei · eristimā
tu aque q̄ ero tu filiū: et pleraq; alia
q̄ similitudinē dei in hoc p̄ p̄tē dēlēt
rōcordit assēueriē uident̄. Quid ḡ di
reni⁹ ad h̄? Cria illa nūmē i dō eē
et sic alia q̄renda in quib⁹ similitudinē
assigneant⁹ aut eē quidē in dō sed nō
in aīa et ne sit quidē ih̄s similitudinē
tuem⁹. & eē et in aīa? sed posse eā
nō rō ac yh⁹ nō r̄sepabilita eē. Abpt.
Et dō et aīa sūt et sp̄ m̄sunt. Ne
tqd nos aquid horū d̄risse p̄metreati
ita totū subm̄tū ē i dubitata et absolu
tissima uitā. H̄c p̄sp̄tū loquit⁹
de dissimilitudinē f̄ca nō q̄ ista similitud
deleti sit loquit⁹. s̄ q̄ alia sup̄ducta.
Nō plane aīa natūrā se eruit formā:
sed signiduit p̄egrinā. Illa addita nō
ista p̄dū ē: et que signuit obſcurū
igēnit potuit sed nō eriāre. Demq;
obſcurū ē insipiens cor eorū: apl̄s
nō. Et p̄phā. Quid obſcurū ē aurū?
mutat⁹ ē color optim⁹? Obſcurū au
rū plāgit sed aurū tñ: mutat⁹ coloře
optim⁹. s̄ nō fidū metū coloře euulſi.
Namē in fidomēto p̄s̄us idōuſſa si
plātit⁹: sed nūmē apparet duplicitatē
opta huāne dolostatis. simulacra vpo
crisp⁹. Quā m̄tēḡne simplicitati du
plātit⁹ ad instat⁹: q̄ i digne th̄ fida
mēto th̄s structurā. Dūm̄tū. H̄uī mō
sbi usūal serpens iduerat n̄ se ut de
cip̄t cōſiliarū eribebat simulabat
amīcū q̄ h̄uī. q̄ noq̄ sed ucti ab eo pa
dis in cole iduerat sibi et p̄uiderat
nuditatē tegē conaret⁹: et umbra f̄b
dos ligni et f̄b dūcū scutitoris et ubis
erisatoris. Qm̄ late extūt et de
m̄tēps oīm p̄fēritatē h̄ēditarū vpo
crisp⁹ uetus in fecit. C Quē dabis
de filiis adū q̄ qd̄ ē nō dō uelit sed
uel p̄fāciat uideri? Si p̄seueat m̄t̄p
lōming Tot aīa at ougnali duplici
tate gnaliē simplicitas: ut de collacē
confusio augeat⁹. P̄seueat q̄ eq̄ imor
talitas: sed fusta et terra: ueruente te
nebrosa corpē mortalis caligine.

181

Nā et p̄ nō p̄uat⁹ uita: vite tñ bñſi
mū suo corpī nā nō sufficiat vendicā
Quid q̄ ne sua quidē sp̄uale dūtq; uita
uita itmet sibi? Atā nēpe que p̄a
perauit? ip̄t moriet⁹. Vnde morte tñ
duplicia iurante. 1° qualis cum i morta
litas quā rēterat tenetiosa sans r̄ddi
et misella. 2° dōde q̄ appetēta t̄nōrū
q̄ quidē oīa ad iterūt fuit. Desat te
nelbras? ita ut i aīa p̄c uiuente m̄l a
pte aliqua il pallida facies: et vimage
quedi mortis appare enī. Cur nō
enī q̄ immortalis ē sibi immortalia
appetit et eterna? ut qd̄ ē appetit et qd̄
fāt ē uiuat⁹. Letā cōtraria sapit et
querit t̄ et mortalibus sese degeneri
dūpacte dōformis immortalitatis rōdō
quodī mortisfere consuetudis p̄ces co
lore dem̄grat. Quid m̄ mortalū appē
tus immortale mortali plēm⁹. Immortali
dissilēm fuit. Qui tagit p̄tē aut sa
p̄ces i quabū ab ea? p̄uēdo mortali⁹
mortalitate se m̄dui⁹ t̄ et uestē immor
talitatē t̄ dēte. mortis plūtudinē colora
uit nō eruit. Quā attēnde quid eī aīa
immortalis immortalitatis p̄ce glē fūstū mo
rtalitatis uerit⁹. mortalua utq; affecta
zo. Ut quid enī at immortalis est mor
talia nō cōtēp̄t et tñ sutoria? cōrenta
sibi plib⁹ immortali⁹ et eternis? Vi
dit inquit lugnū q̄ eēt pulchritūt oculis?
et aspectu delectabile: ac p̄uiae ad ues
tēdōt. Non ē tua o mulier ista suauitas:
istu delectatio istaq̄ pulchritudo. Et si
tua p̄pte luti: nō tua solius. sed cōtē
autis māntibus t̄re. Quā que uē tua
ē aliūtē et alia? nā ep̄na ē de eternitate
Quid tu aīē tue aliam formā. vmo
dōformitātē m̄ p̄mis alienā. Enīq̄
qd̄ delēt̄ h̄ē id enā p̄d̄ timet⁹ et t̄ce
color: 2. Is libertatē dū tñngit tegit⁹: et m̄chilo
et sibi reddit dissilēm. Quā digni
sua origē m̄chil cīq̄et. ubi m̄chil me
tuet⁹: ac yh⁹ a seruile timore ista igēnit
sibi defendet libertatē. mandēt m̄ lugre
et decore suo. heu nā ita ēt mutat⁹
color optim⁹. Fugitas et latitas: audis
uocē dīm̄ dei. et abscondis te. Cū h̄

ni q̄ amabas times et libitans sp̄em for̄
seruus exclusus. Et uoluntaria illa m̄m
tis et totia lex in fluta membris de q̄
pridē sermōe disserrui. ecce taubat liber-
tati et libertā tā catur p̄ p̄ia n̄m uo-
lūtate. dū alluit subit seruunti? plens
fancē q̄ ignomina ita ut uel carne suauat
legi p̄m. et nō uoles. Coḡ n̄ i gemi-
tate mortis p̄bitate defesare neglexit.
nistro auctorū iudicio firmē nō quidē ut
libertate p̄ia medaret? sed tū sup̄m
duer? scit dyploide confusione sua.
Et bñ sicut dyployet ubi ueste uelutin
duplicata manete libitatem p̄ uolūtatem.
seruile nichil? q̄ uisano n̄mūtate p̄bat.
Hoc de similitudine. hoc de imortalitate
m̄tē autē ē. et nil tibi mea si bñ co-
deres apparet. qđ nō sit istiusmodi
plūtudis p̄it et dissilitudis dyployde
adoyit. In nō dyplois. ubi nō inata
sed affixā et qđ q̄ acu p̄m assuta ē
simplicitati frava. imortalitati mors.
necessitas libitati. Neq̄ em etiā si
similitati p̄scribit dyplicatas cordis?
nō n̄e imortalitati mors. aut uoluntaria
p̄m. aut necessaria corporis. nec arbitrii
libertati nātis uoluntarie seruuntis. Ita
bonae n̄e mala adiectāna dū nō suerēdū
q̄ agendū. t̄pant utiq̄ ea. nō extimūt.
perturbat nō deturbat. Inde autē dissimil-
tio. m̄de dissiliēt et sibi? m̄de copara-
uimentiis iſpienibus et sibi fr̄ ē illis?
de qđ legit? comutasse glām sūa i simi-
litudinib⁹ comedens fecit. Inde hoīes
tāq̄ uulps dyplicatis et fraudis fo-
neā hñt. et qua pares uulpiū se fecerūt.
q̄tes uulpiū erūt. In uxē salomonē vñg-
entus hoī et uincit. Quid filii creat?
qui simile uirūt? Mōre bestiale mai-
huit tremis. morte bestiale excedat tr̄s.
Audi alaud. Quid mirū si simile sorti-
mū exīt? qui et simile h̄em⁹ in tr̄tū?
Dū enī hoībus n̄ de dissilitudine bestiali
illetā neq̄ patet ardor i contū? tā inno-
datus dolor in p̄u. Ita homo i con-
ceptu et oru tuua et morte cogatuos
uimēis iſpienib⁹. et sibi fr̄ ē illis.
Quid q̄ libera creatūa sibi subdit?

appetitū nō ē q̄ ut dūa! sed sequit⁹
obsequit⁹ ut ancilla. Nonne et in hoc se
assimulat et amittit ceteris animalib⁹.
q̄ nā nō in libitatem uocant? sed cōdidit
i seruitute seruē suo uentre. appen-
tui obediē? Nonne tū nāto cōfidit
phibet uel eristimari filiis deus? Ideoq;
aut. Cristimasti mīque q̄ ero tū pl̄s.
Et infert Arguā te et statuā dē
facie tua. Nō ē sese uidentis aīcē deū
cristimae sīlēm sibi; aīcē dūtarat q̄s
mea ē p̄atrias et t̄que. Enīmodi
nāq̄ arguit⁹. Cristimasti t̄que aut?
et nō dē cristimasti aīcē uel existāsi
hō q̄ ero tū pl̄s. H̄i si statuat⁹ iūs.
an facie sua contra uultū quida meo
būdū putridū q̄ t̄terioris hoīs suū p̄sta
tur. ut dissimilāe aut declināe nō q̄at
spuritatē cōscie sue. sed uideat ul' iūtq̄
sordes p̄torū suorū. uincorū iſpiat
desermitatē. nequaq̄ n̄ potēt eris-
timae dñi sīlēm sibi; sed quād diffi-
dens p̄ tādā dissilitudinē quād uidebit
puto exclamabit et dicit. Dñe qđ pl̄s
tibi? Qd̄ quidē dñi pro uolūtā illa
et nouicā dissilitudinē: nā māet p̄ma
sillitudo? O q̄ bonū ista! q̄ mālū illa.
ex mutua tū collatione vñq̄ res i gñe
suo plus eminer. Et qđ māt tñ in se
vna rēti distanciā dñt? quid m̄ clamet
m̄ sp̄em et despaciē. utiq̄ posita de
quis sibi t̄. Urah⁹ in despaciē p̄
tanto malo. Et uocat⁹ in sp̄em a tāto
bono. In ē ut quo sibi plus displacet i
malo qđ in se uideat eo se ardēcūs ad
bonū quod eque in se consipit thāt.
cupiat p̄ fieri ad qđ sāt ē similes et
rēta et timens deū et rēdēs a mālo.
Quid in rēdē possit? ad quid arēdē
potuit? Quid in arēdē aquo displē
potuit? Qd̄ tū utiq̄ dñm de grā
p̄simendū nō de nā? sed ne de i industria
quidē? Nempe sapiēnā uint mālū?
nō i industria uel nā. Nec de p̄ simili-
tio p̄simendi. adib⁹ ē cōflio eius. Nō
ē apud ibis occīp̄ aīcē gnōsa cognitio.
de qua tr̄duo iā cītam⁹. Et cīgna

P Et illa plus displacet p̄ ista manet.

O

nomis testis silentio pseuernis dignat
admittit i societate pnis: plen in natâ.
Et tunc de re nê silus plen qut. Verie
quarentis. Neutre pnamatis: rater ut
dneam te. Intuebz plen. q dissimile
nô uidebat: sicut se dnece pstabat. Si
m qm al apparuerit filius ei eritis: qm
vidubus eum sicut e. Puta g de diffi
culturate magis q de impossibilitate uere
illa pccatione: dne que silie tibi.
Aut p h magis probas: uor e admittit
tis. Admittit jesus et stupenda illa
silentio. q dei usq comitit: ymo que
dei usq e. ego aut dico i caritate. Ca
ritas illa usq: illa silentio. Quis
nô supreat caritatē dei sp̄ni et fruca
tie. Merito inquis arguet ille qm p
ducta ē dei silentio usurpās pbi:
ai diligēdo tuat. neq se possit dili
ge meq dñ. Sic em h̄s. Qui diligē
uiquitate. odit aiām pia. Fra ig de me
dio iniquitate q eā que expte ē dissili
tudine fat: erit una sp̄is. erit mi
tua usq. mutuap dilō. Si quidē ueten
te qd pscm ē. euauabz q expte ē. eū
q ad alturā casta et consumata dilō.
agmio plena. usq manifesta. cōuctio
firma: societas i diuidua. silentio psc.
Tunc cognoscet ala sicut cognita ē. et
amabit sicut amata ē. et gaudebit
sp̄sa sup sponsa. cognoscens et cogit
diliges et dilat ih̄e ip̄s dñe n̄: qui
ē sup oīa deg bñ dicti i stat.

Sermo lxxiiij^o

Obstante quicq regu
lare hora pmiss
q nobis cōstituimus
ad loquendit triuia
h in demonstrata ubi aieq affinitate
expensit. Que utilitas in o labore
isto. Nempe h. Docum oēm aiām
lacet onerata pma uincit uretā capti
allecbris. exilio captiuū. corpe certea
tū. luto herent. i firmā bono. i pia
luno. affixū mēbris. cōfixa curis. dissēta
negocne. cōfita tōribus. afflictā doloris.
errorbz uaga. sollicitudibz axit. pspn-

coibz i quietā. et postremo aduenit i
tra dimicā. uir pphē nocte. coquati
nō mortuis. deputata cū hys q i ferno
sunt. luc iō p cōponata et despati do
mū tñ hat i seso posse adiit. nō pto
vñ t̄ spiracē i sp̄em uel n̄te quēd. sed in sp̄em
enā vñ auideat spiracē ad impetus
ubi cū deo t̄e fadus societatis nō cōpi
det. suave amoris uigū cū r̄ge ducā
angelorū nō uerrat. Quid em nō
tute p̄simat apud eū cui se in signe
cūt ymaginē. illustrē silentio nouit.
Quid t̄h ueatur de maiestate? cū de
origine fiducia datur? Cuitū tñ est
ut uiret n̄ i genitutē uite honestate
seruadē. n̄mo celeste decus qd pbi ou
gnalē mē dignis quibusq studeat
mōrtū affectū p̄ uerustā et decodā
coloribus. Ut quid em comitet i dusca.
Gradē p̄fō in nobis donū n̄ qd d.
q̄si mīm̄ suas exequat p̄tis. nō qd re
liquū hēt nā i nobis totū turbabē. tō
q̄ quidē uerustatis op̄et rubigē. Ja
quidē nūria auctor. Et utiq ad hoc
auctor p̄pē dñe i signe generositas
p̄petuo voluit tāt cōseruari. ut pbi
i seso ex illo habeat q admonetatur
q̄ aut sīcē cū illo. aut cōdē si motu
fuit. Nō mota q̄ locis migrat. aut
pedibus p̄diens. sed mota sicut sub
stancē utiq spirituali moueri cū suis
affectibus dñe de festibus a se quodē
mō sp̄ens uadit cū se pbi uite et mo
ritū p̄mitare dissimile fat reddit genere
Quid tñ dissilitudo nō n̄e abolito sed
uauē cū boīt qm n̄ quātū sui cōpa
rē attollens tñ fedans cōuictione. Ja
nō aīcē tōtus cōuipio eius ad ilbū resor
mōde p̄ipm iōformāde ip̄i. In quo?
In caritate dicit em. Estote p̄mitatores
dei sicut filii km̄: et abulatē i dilōcē sit
et ip̄s dlerit nos. Calic cōformitus
maritat aiām ilbo. cū cui uidelz filis
ē p̄nō. plen mēblos ip̄i se oribz yuo
lātātē. diligē sicut dilat ē. Ergo
p̄ p̄fē diligē. m̄sp̄. Quid hat cōfor
mitate locudis. quid hat optabilis
caritura. qua fit ut huāno magisterio
nō cōtentū p̄temet o aīl fiduciali accedas

ad ubi. ubi constat in heas ubi familiis
rit yonteris. cōsultas qd de ore. quātū in
telleū capar. tū audar desiderio. Vere
spiritualis sancti p̄ conubij contraria ē iste.
Parū dixi contraria. cōplerus ē. Con-
plerus plane. ubi id uelle et nolle id
vnu fuit spm de duobus. Sed uerēdū ne
disputas psonarū claudicat in aliquo fa-
ciat cōuenientia uoluntati. qd amor reue-
renā nefat. Ab amando quippe amor.
nō ab honorando denotat. Honorare sane
qui hōret. qui stupet. qui matut. qm
rat. uocat hēc om̄ia penes amantē. Amor
sibi habitudinē. amor ubi uenit ceteros
iso om̄is educit et captiuat affī. Hoc te
qui amat amat. et aliud nouit nichil.
Hē qui honor m̄to. m̄to stupori et in-
rando ē. Amari cū plus amat. sponsus et
sponsa sit. Cuius quecū alia m̄t sponsos
nētitudine uel cōgrōne. p̄ amari et a-
mādē. Hic uerus vniuersit̄ eāt qd nā aris
uexit uinculū p̄mit ad filios. Demq; p̄
hō aut. plenquet homo p̄m suū et m̄cēm
suā. et adh̄ereb̄ response. Vides affīus
iste qd sit in sponsis. nō cōtis tūl affectib⁹.
Sensā se p̄p̄o potencior. Adde qd iste spos
nō m̄o amans. sed amor ē. Nūquid ho-
nor. Cotendat quis ecē. ego nō legi. P
Nō quia honorē nō uult deus. qui ait
In ega p̄. ubi ē honor meus. Dm̄ id
p̄. H̄ p̄sp̄su exhibeat. puto quā mu-
tabit uoce suā et dicit. Si ego sponsa.
ubi ē amore meus. Nā erāt ita locut⁹
ē. In ego dñs. ubi ē tñr me⁹. Ex
Agit ḡ deus timori ut dñs. honorū
ut p̄. et ut sp̄s amari. Quid ih̄s
p̄stat. quid eminet. Nō ip̄e amor. ab
qd hoc et timor pena hēt. et honor nō
hēt grām. Suis ē timor. qd dñi ab
amore manumittit. Et qui de amore
nō uēt honor. nō honor sed aduocā
ē. Et quidē soli deo honor et glā. sed
hōrū acceptabit neutrū deus. si melle
amoris conditā nō fuerū. Ip̄e sufficiat.
is p̄se placet et p̄se. Hē m̄tū. ip̄e
sumit ē sibi. Amor p̄f̄ se nō r̄quirit
causā nō fructū. Fructū eius uisus ē.
Amo. quia amo. amo ut amem. Mag-
na res amor. si tū ad suū r̄uarrat p̄na
p̄m. si sue origini redditus. si refus

suo fonti. Et er eo sumat bū uigit. fluat.
Solis ē amor ex oībus aīē motibus. sen-
sibus atq; affectibus. in quo p̄t creatū
et si nō er equo r̄nde auctor. uel depli-
mutū r̄pendā uice. ubi git. Si in uis-
cūt̄ deus. num illi pliter reuagat. H̄go
Nō utiq; s̄ p̄ueblo. s̄ cōmisiat. s̄ uemā
deprabor. Ita si me arguat nō redar-
guit̄ a me. sed erme porus iustificabit̄
nō si me iudicabit iudicabo ego eū sed
adorabo. et salvans me nō querit a
me qd̄ saluari. nō uicissim egat ab
aliquo liberari qui liberat om̄is. Si
dñt̄ me optet seruō. si imp̄at me
optet parere. et nō uicissim a dñō l̄
seruicū erigē uel obsequū. Quicū
uidas de amore qd̄ aliū sit. Nā cū amat
deus nō aliud nullū amari. quippe qd̄
ob aliud nō amat nō ut amet. siens
ip̄d amore l̄tōs qd̄ se amauit. Magna
res amor. sed sit in eo ḡdus. Sponsa
i sumo stat. amat eā et filii. sed de
hēdūtate cogitat. Quid dñ uerent̄ quo
quoniam amotē. ip̄m aqua erpcāt̄ hē-
ditas plus r̄uerent̄ m̄m̄ amant. Ius-
p̄p̄s ē m̄t̄ amor. cū aliud qd̄ ad p̄isen-
di sp̄es suffingari uidebit̄. Iusfirme. qd̄
q̄forte sp̄e subtilia. et eringuit̄ a m̄m̄.
Imp̄urā qd̄ aliud cupit. Purā amor mo-
tēnā nō ē. Purā amor de sp̄e uī. et nō
sumit. nō tū diffidēce dñp̄na nō sit.
Sponse hē. qd̄ sponsa ē quāt̄p̄ ē.
Sp̄oseres et sp̄es. bñḡ ē amor. Hor sp̄o-
si habitudat. h̄ cōtentus ē sp̄ens. Nō is
aliud quidē. nō illa aliud hēt. hic ille sp̄o-
sus. et sp̄osa illa ē. Is sp̄ose p̄p̄ius qd̄ al-
nemo attingat ne filius quidē. Deniq; ad
filios quidē. damat ubi ē honor meus.
et nō ubi ē amore meus dicit. agnosco
sp̄osę p̄rogatiā. Hē uiber homo ho-
norae p̄m suū et m̄cēm sit. et de a-
more taret̄. nō qd̄ nō amādi sit q̄ntas
a filiis. sed quia multi filiorū honorae
p̄ntas magis qd̄ amāc̄ affī sit. Esto qd̄ hōr
regis iudicāt̄ diligat. s̄ sponsi amor.
ymo sponsus amor. solit̄ amoris uice
r̄quirit et fidē. Uicat p̄m idamare
dilectam. Quid in amet sp̄osi. et
sp̄osi amore. Quid in amet amor.

Logi aut̄ qd̄ deus crīcas ē. et nō qd̄
honor ē. uel dignitas logi

mito cunctis iunctis affectibus alijs. soli
 et tota tribuit amori: quipu rudi amor
 habet in diligendo amore. Nam et nesci-
 toti effuderunt tamore? quoniam et si ad dilig-
 fons pheonne pfluuerit? Non plane
 pari ubertate fluit amans et amor.
 ona et alibi. sponsa et sponsus. tator et
 tatoria: non magis quam sciens et fons.
Crudus qd. Peribit ipso hoc et ex tota
 euacuabit muptus uotum. desiderium sus-
 piratio. amantis ardent. plementis
 fiducia? quod non ualeat ex equo trahere
 ut gigante. dulcedie cum melle sedde.
 letitiae cum agno candore cum lilio cari-
 tate cum eo qui caritas est. **N**am et
 p. nimis diligit creatura quoniam minor est.
 tu si ex tota se diligit: nichil de est ubi
 totum est. Mea ut dixi sic amare mupisse
 est quoniam potest se dilige et parit dilat et?
 ut consenserit duorum integrum sit p. s. p.
 p. conubium: non quis dubitet anima a libro
 et prius amari et plus. Proorsus et
 prius amando et uicem. Felix que-
 meruit pacem initate b. d. dulcedis.
 Felix cui tante suauitatis complexio
 expiri donatum est. **C**ed non est aliud quod
 amor castus et sanctus amor suauis et
 dulcis? amor tunc serenitatis optime et
 similitatis? amor mutuus tunc ualidus
 quod non carnivora. Fons plane in
 spu duos uitigat. duos faciat ita non
 duos sed unum: paulo ita dicte. **C**ed
 adheret deo: unus spus est. **C**ontra
 potius est singulis audiamus: quod facile
 migrum de oibus fecit. et migrum uictio
 et frequens experientia. Nisi forte id me-
 lius seruamus in aliud sermone principium
 nec bona roartem int. angustias huius
 i. g. modicu. simendi. Et si probabis
 facio finem etiam an finem: ut famelici
 te pestue conueniamus et nuda delicias
 scire me quibus beata in erit fru. cu

Tulio de libro speso utiq
 quo ihu xpo dno mo.
 qd. sup oia dei b. d. ita
 ista. **A** solletrinum
M laulo meo p. noctes
 quesumusq. diligit aut
 mea. **M** agnum bonum

que dom. Ego h. nulli in bonis ait secundum ex-
 istimo. Domini in domis: ultimum in p. fectibus est. Virtutem nulli accedit: cedit
 nulli. Qui accedit quoniam nulla procedit:
 cui cedit quoniam magis consummatio est.
 Que enim illius ascribi possit usque gen-
 dom. Ad quis enim querenti domum? Que
 rite inquit patrem eius p. Cristino ap-
 artitur tuetsi sunt. cessabat a querendo.
Non pedum passibus: sed desiderans q.
 uoniam deus. Et utiq. non extendit des-
 derium sicut felix tuento: sed extendit.
 Sicut consumatio gaudium desiderii consum-
 atio est. Olet magis illi: ut ipm
 flama. Sit est. Adimplebit letitia: sed
 desiderium non est finis: ac p. nec que-
 rendi. Tu ergo cogita si potes querenda
 h. studiu. sine ratione: et desideria
 sine quietate. Ultim p. p. p. p. ultim
 copia excludit. Prout id uidetur ista
 summis. **N**imirum ut ois miseros cura
 querens domum. ne magnitudo boni in mag-
 nitate sibi detor queat malum: nouit se
 puerum illo. et autem quoniam p. queret.
Secundum de magis bonis magna orni
 non minoria solent: ut sit eximi de
 bonis domum utimur domis tunc non datur.
 ut datus glori deo. Ita p. qui max-
 imi uidebant: p. accepta grata: p. non re-
 dibilita minima reputata apud domum. Ego
 autem p. uobis. **V**erius p. ueabis modos
 horribus marino immogr: sed quod
 sedio non expissi. Instrime tuolum ipse
 uidebo: optimu. pessimu. q. dirisse
 debuerat. **N**am uero et absq. dubio co-
 quisq. pessimu quo optimu est: p. hoc
 ipsum quo est optimu asserbat p. libri.
Dempe pessimu h. **C**ed si dicitur qd
 absit agnoscere. grata dei sicut id qd p. sicut
 deat aut capite glori pro grata quoniam
 accepta? uone sicut est et latro? Audiet
 qui custodi est. Ex ore tuo te iudico
 sive neq. **C**rudus nequis sicut usurpat
 sibi gloriam domini sui. **I**n latro meo p.
 noctes quesumusq. diligit etiam mea.
 Quem autem mea libri: sed qd a libro p. nos
 quesumus p. Alioquin semel a facie libri
 egissa uel eiecta non reuertetur oculus et
 ut uideat bona? si non requiratur a libro.
 Quasi uero aliud acta nostra p. p. spus

vadens et nō fidens: si sibi fuit dera-
lita. Audi p̄fugit et deuia quid doleat
et quid petat. Errauit sicut ouis que-
pernit quē feruit tuū. O homo r̄diē-
uis: H̄; si m uolūtate res ē: quid op̄e
flagitis? Quid alīce medicis? m̄q̄
habudis tu tibi. Pala ē quā uult
et nō p̄t: et ē sp̄us uadens et nō redi-
ens: et n̄ ī sit. longius agens qui-
uer uult. Quāqm̄ nō oī dīa cām ex-
posita dixim uel r̄līta: que dīti ap̄tū
et ī queri petat. Dīt em̄ uolūtate her-
illū. H̄; m̄ fullor. q̄ a uībo uisitata iā-
st et questiā. Det oriosa questiā q̄
op̄atu ē uolūtate: sī qua r̄dītū ē et nō
poterat. H̄; nō suffit semel queri: ta-
ta ē aī laguor tamq̄ m̄ r̄ditū diffi-
cultas. Quid em̄ si uult: iacet uo-
lūtate ubi facultas nō sup̄petit. R̄a
uelle adiacit m̄ inquit. p̄fice at bonū
nō uīemo. Quid ḡ ille q̄ de psalmo
idūm⁹ querit. Non plane aliud q̄
queri: q̄ nō queret si nō questiā fūsserit.
Et rurū nō quererit: p̄ questiā fūsserit.
Qd̄ et postulat. quere īquens
seruit tuū: ut qui dedit uelle det et
p̄fice pro bona uolūtate. Nachi tū nō
uiderit istūm̄t aīe posse r̄p̄petā locū
p̄n̄: que sedām grām needū p̄cōp̄tū
uolens quide sed nō ualens adīre q̄
diligit aīa sua. H̄; qd̄ p̄t illū r̄uētē
qd̄ ibi sequit̄ surge et truire ītātē.
H̄; et p̄mitos et plateas querē dīlīm̄:
que egēt ip̄a queri. Fanciat hoc que
p̄t. tū se memūnt questiā p̄mīa sit
et p̄us dīlīm̄: atq̄ m̄ ēē et qd̄ q̄rit
et qd̄ diligit. Orem⁹ et noskīm̄ ut
cito ītāp̄et nos tūc̄ iste: q̄ paup̄es
fū suūm̄ minis. Qd̄ nō deobūs uob̄
dico. Duo em̄ q̄ plūrīmos vīm abu-
lates i dīlīm̄ qua crīta dīlēt nos:
et ī simplicitate cordis querentes illū.
H̄; sūt aliq̄ qd̄ sp̄is dico. q̄ nullū nob̄
ad īm̄ dedere m̄dītū hūi tū salu-
taris ītāp̄atiois ac p̄ h̄ n̄ sue salu-
tis. hoīes sōpm̄ amātes nō dīm̄:
et querētes que sua sūt q̄ nō q̄ dīm̄.
Questū aut illū q̄ diligit aīa mā.
Nempe hūr te p̄monoc̄t antīp̄a-
tis bēnḡitas: illū qui te et p̄ior

quesuit et por̄ diligit. Nūme pro-
sus n̄ p̄us questiā q̄res. noui n̄ dī-
gēs n̄ dīlītū p̄us. Pro m̄ una tū bene-
dictae sed m̄ duabūs p̄uēta es: dīlītē
et questiōe. Dīlītū m̄usa questiōis: q̄
sīno fructū dīlītē ē et ītātē. Dīlītū
es ne ad supp̄tū p̄ociūs q̄sūtā p̄spective
rie: questiā es ne frusta dīlītā cō-
querim̄. Dīḡ causa amīci. Cōp̄ta
suauitas et ausū dēd̄t: et uēcādū de-
p̄ulit: et r̄dītū p̄suasit et mouit affīm̄.
H̄; zelus hūr arder ē iste querendi q̄
diligit aīa tua: q̄ p̄fco n̄dū questiā
q̄r̄ poterat. n̄ n̄ questiā q̄r̄ nō potes.
H̄; Inoli obliuia vībū hūr uēm̄. Et
ut tūne potuas trīfigurē que dīcūt
id em̄ tuā: tu ne es o aīa mea que
p̄līto uīro tuo p̄ore cī quo ēbū fūt
p̄mīt fīdē irītā fēcīt: iens p̄t amā-
tores tuos. Et nūc qd̄ libūt form-
ata cī illū. forte et contenta ab illū:
audes īpudens et sc̄ frontosa uelle tū
ad illū q̄ sp̄ba contemp̄p̄si. Quid?
digna latebris queris lūcē: et uīris
ad sponsū dignor̄ plagiā q̄ osculis.
Tūnū p̄ nō p̄sponsō m̄dītē offendas.
Selū qui ad h̄ aīam sua īndētē au-
dīt. Non tūm̄o q̄ amo: q̄ nō a-
mata cīdū nō fūcēm̄. Inq̄ eaīa amor.
P̄tchil dīlītū tūm̄dū: pauēat q̄ nō a-
mata. Quid m̄ assīdū īmūtātā
suspect̄: Ego uō amāns amari uē
dubitari nō possē nō plus q̄ amare.
Det possē uerari uīltū: cui sensi af-
fīm̄. Inquo. Ju eo q̄ p̄tēm̄ nō ques-
uit nō: sed et fecit: fecit q̄ cīa p̄mīde de
q̄sp̄tu. Quid m̄ īndētē ī questiā tū
īaffīt īndētē. Nūquid ur̄st̄ questiā?
q̄ enā cōceptus dissimilauit. Quīym̄
nō īp̄eller īquītē: qui et cōceptē
īq̄ru. Bēnḡ ī sp̄is abī: et bēnḡ
na nūciāt m̄: itīmas et suadens de-
abī zela desiderioq̄ qd̄ utiq̄ sibi nō p̄t
ēē abstonditū. Scrūtāt̄ alta dī: con-
stīus earū quas cogitat cogitacōtē pa-
cē et nō afflictōtē. Quid tū amīmer
ad querendū expta clemētā: p̄suasit

de pace. Propter hoc suaderi aucto quix
est. persuaderi tueriri est. Sed non omnis caput
liberum. Quid faciemus pueris nris? illos
loquor qui ad me nos impetrantes sunt. non
tum insipientes. cui tenet sicca sapientia? sed
recte ducere Timotheum xpi. Ut magis illis fa-
ciam fidei quam ut se habeant penes propria-
tam. atque illa agi seat uero psonam.
In modo ego eos ad talem. cui debet
non debebunt. legant in libro. quod in corde
altero quod non certum non contum. Est scriptum
in prophetis. Si dimissem uir uort sua et
illa recens dixit uirum alium non pro fuerte
est ad eum ultum. Primum non polluta et
contaminata est mulier illa? Tu autem
formolut es at amatoibus multis? et
tunc ad me dicitur. et ego suscipio
te. Verba domini sunt non est fas suspicere
fidem. Credant quod non expiavit? ut frater
quod experientiae fidei mito consequatur.
Hanc arbitror declarari quod per quod a
libero? et quod huius est naturae non libero facere?
Et quod per erga et et plenius ista nouit
et feliciter. Restat ut sequenti tractatu
dilectissimis scientibus auctis quere aquo quod
sita sunt? ut potius id distractum ab illa
que homo loco inducit? querens ipsum quod
diligit aucta sua. quosque aie ihesum xpm
domini nrum? que super omnia deus benedictus
secula amen. **Sermo tertius**

Non laulo meo per noctes quesumus que
diligit aucta mea. Ad quid? Domine.
et uentre sufflum. Ne quosdam tu quod
non interfuerunt ac tetarentur. dico aliquid
bius? quod fortasse ne hos quodque quod interfue-
runt audiens pugebit. Per enim tam dia-
tum potuit. Quem aucta libri cui consen-
tiant ad correptionem? quo illius ad cog-
itationem. cui mutat? ad uitatem. quo refor-
met? ad sapientiam. cui conformat? ad de-
corum. cui mutaret? ad fecunditatem. quo
fruatur? ad locunditatem. Propterea omnes cau-
sas quoniam aucta libri. Non ambigo esse quod
plures et alias? sed hec iterum occur-
serunt. Poterit autem si cui cordi fuerit? facile
alias atque alias adiuve in semetipso.
Siquidem multe sunt aduersores nris? multe
et infinito que ueritatis? et anciuitatis non
enim. At libri dictius plenius per se habu-
der. Ibois? ut pote sapientia uicens auctam.

malitia. uicens in bonis mala.
Et nunc harum quas possum accipere in
uincione. Et primo quod primi est. uidete quod
admodum conscientia ad correptionem.
Legimus librum in evangelio loquens.
Est conscientia inquit. adiutorio tua
dum es cum illo tua. ne forte edat te
uidua et uideretur tortu. Quid consilias?
Hibi consilium est in fallor se aduersari p
testantur. gradus et carnalibus desi-
deriis nris dum dicitur. Huius erat corde.
Tu uero qui huius audis si paucem repis
uelle fugere a uenturia ira. sed sollicitu-
eris quod hanc conscientias aduersario. q
tibi illa tam tribuli intentae uideret. At
istud impossibile non dissenseris tecum. ni tu
benimet aduersaris? ni gaudi et uigili lucta-
tu ipse contempsit? et fatigabili plicis.
postremo non maleficias ineterante consue-
tudinem. Intraeque affectum. Id quidem durius.
Si tuis acceptauis uibus? tille est ac
si in uno digitorum tuorum torretis ipse
tum siste? a ipsius denudo concreta iordanie
comite retrosum. Quid facies? Quod
libri cui conscientias? ipso faciente ut co-
scientias. Non fugere ad illam qui aduersari?
Et per talis fas cui iam non aduersari?
ut blandiat? cui minabatur? et sit ad
mutandum efficacior in flusa grata quod
densa ira. Huius prima ut opinor uictrix.
ob qua aucta incepit querere librum. Sed si uig-
noras quid ille uelut tibi in uoluntate
conscientis? uolent et dete dixerit quod zelum
dei huius sed non pueri puerum. et ne hec leue
christianis meminisse scriptum? quia ut
uocans ignorabit. Scie uis quid consilium
et in hac ueritate? Quod in prima. Ideo co-
silio nunc quoniam ibis ad librum et docebit te
uias suas? ne uolendo quidem signorando
bonum. dum Christus coningat ostre? et errare in
uino et non ira. Uire enim librum. Dedatio de
magis sinuosa illuat? et itellent dat puerulus.
Huius et puerulus et tu. Luctu pedibus meis
libri tuus. et lumen sensus meis. Non pa-
rui perfecit aut tua cui inuitata uolumus.
et illuera id est ut uelut et nouum. In alio
uero? taliter iuste deponit. Nam et malum
uolendo mortua est? et bene ignorando uita.
Iam uenit ita uideret. id stat ibono? sed
ope et ope libri. Huius manu libri levatus.

veluti sup pedes duos: deuocorem et ag-
mōnē. Stat inq: sed sibi puer dūm.
Qui se eristimat stāe: uideat ne cadat.
Putas ille stāe pse possit? qui surge p
se nō potuit. Sed opinor. Quid em:
vbo dūm celi firmati sūt: et tū stabit sū
ibid. Quā ḡ stāe pse poterat. orabat hō
deū? confirmā me iquous rūbis tuus?
Demq: et plārat. Quis pūs illa uox fu-
it. Impulsor ausus sum ut cadere: et
dūs suscepit me. Quies quis ille ipul-
sor? Nō ē vng. Impulsor dyabolus ē
ipulsor mūd. ipulsor mūd homo. Qis
iste hō sit quis? Quis pū. Proli mur-
ri? usq: adeo homo ipulsor ē sibi et sumer
pūpator: ut nō sit qd ab altero ipulso
formos. p̄ ipē ate p̄prias cōtineas ma-
ng. Quid em iquit uobis nocē poterat?
Si boni emulatores fueritis. Māgna
rōsēpūtūg. Si dyabolo suggestente ul-
serulo suadente qd nō optet assensū tuū
tenues et nō dedicē memb̄ tua orna
quietati. n̄ p̄misēs pām ē quād in
tuo mortali corp̄e: bonū te emulatorē
p̄basit cui maliciā olo ml nocuit. Vide
ne magis profuit. Scriptū ē em. Bonū
far. et hēbis laude ex illo. Cōfīq pū q
querebat amū tuā: tu uō cantabis.
Si mē nō fuerit dñat: tū i matulat
ero. Boni plane emulatoris t̄signe de-
disti. si consilio sapientis misericordie ac
tue? si om̄i custodiā seruas cor tuū? si uix
aplūm tēpīm castit̄ custodis. Alioquin et
p̄mīq mūdū lucrēs. ale aut tue
detmētū paciāris? nō plane bonū te
censem̄ emulatorē: quāquād nec sal-
uator. **T**ut igū? tres sūt statū immē
tes? horū dyabolus luore malicie et
mūdūtū malum: mūdūtū uastitū.
hō seipm̄ p̄dū sūt corrūptoris sp̄llit.
Impellit dyabolus sed nō elicit: siquidē
tū illi negātū auxiliū uel assensū.
Deīq hēs. Neplūre dyabolo. et fugiet
a uobis. Iste ē qui statas i padis ipulit
tūdo et cūnt: sed cōfancētū nō cōp̄-
tes. Iste ē qui seipm̄ de celo supbus
nullo sp̄llente sp̄pūtātū: ut sūras mū-
tōmagis hoīem florīp̄ casū immē que
p̄p̄e substatē pōdus grauat. Est et mūd
ipulsor: qd i maligno posīq. Impellit

om̄s: sed solos cūnt amicos suos: cōsen-
taneos sibi. Molo ē amīcū mūdū ne cadā.
Hā q̄ uult ē huius mūdū amīcū. Amīcū de-
cōstitutū? quo utiq: nullū ḡuor capis. Ex-
quibz satis doct̄ qd ut hō sp̄pūtū ipulit
sūt? q̄ suo sūt alieno ipulit cōdē p̄t: alie-
no absq: suo nō p̄t. Quād horū sp̄pūtū
cōsistēt. Nepe huius qui eo moleſ-
tor quo mīcū solus dēcē sufficit: nō sīne
ip̄o aliis p̄t facē nichil. Non sīt auq̄
sap̄ies exp̄ugnator p̄tūt vibrat: vibrat
qui atq: dñat. Strulit hō ad te. Op̄
ūtūtē hēs et nō q̄tūg. Hā idūtē ex
alto. Ita em p̄ p̄fā sūt fanle sūt amīdū
tōtē sūt: et dūct̄ reddit ad oīā. Est
q̄ppe uīgor amīcū cēdē nēstrūs p̄ tuenda
rātē. Aut p̄ magis probas: uīgor amīcū
mūbiliē stant̄ sūt rōe uel pro rōe. Vel
sc̄. Uīgor amīcū p̄ in se cō oīā ad rōnē
cōgeas uel dīgens. Quis ascendit i mūdē
dūm. Huius ad utrē montis: i ad utrē
p̄fōnē quisq: cītādē adordiet? sc̄t p̄
fid̄ qd sūt assēpūtū arduū et rūssū conatu
absq: ubi adiutorio. felic̄ aut q̄ agelis
sp̄lantibz p̄buit: gaudit et miraculū
sūt: ut audiat eloquentes. Quis est
ta q̄ ascēdit de deserto delūm̄ afflu-
ens? im̄p̄a sup dñam̄ sūt. Alioquin fr̄s
F initiat? sūt nō i mūtū. Sane et cō
se lūtē mūlescat: et sūt seipm̄ ualidior
cōget pro rōnē vīm̄ p̄t. Ita metū. cu-
piditū et gaudit. uelud quēdā amīcū
currit horū auriga īget? et sp̄p̄tū
tē īget oīē carnalē affīm̄. et car-
nis sensū? ad nutit rōis in obsequiū il-
tūtē. Quid m̄ oīā possibilia sūt i
mūtē sup eīt qui oīā p̄t? Quād si
ducie uox? oīā possū m̄ eo qui me cō
fortat. Sūt cōpotētā ubi clariorē
reddit? qd p̄ cōpotētē fūt om̄s qui
tē sperat. Deīq oīā possibilia sūt i
dētē. In nō cōpotētē? cui oīā possib-
lia sūt. Ita amīcū nō sūt p̄sumat de se.
Sūt cōfertot? a illo. potēt utiq: dñari sūt:
ut nō dñet? ei oīē iustitia. Ita i p̄ uobis
i mūtē et idūtē utrē ex alto nulla uia
nullū fraus n̄. it illocū potēt l̄ statē
dētē. ul̄ p̄būtē dñante. Quid nō time

ipulseré? Non uerat è pes subbie:
 et manū spellentis nō mouebit te. Ibi
 recederūt qui opant iniquitatē. Ibi dī
 abulus et à geli quis coruerūt? qui
 huc nō pulpi extimetus expulsi sūc
 tū: et nō potuerūt frāc. Demi tuū
 te nō stetū qui nō mirus ē ubo: q
 t̄ sua utūtē cōspic̄t. Et ideo fortiss
 sedē uolunt̄ ac stare nō ualuit. Dice
 bat em̄. Sedebo in monte testamēt.
 Cetim deo ali iudicātē n̄ stetit n̄
 sedit: sed cendit dicere dñs. Videba
 satana sciat fulgur de celo endēt. Si
 go qui stat. si nō uult cadē nō fidat sibi.
 fūminat ubo. Ubū loquit̄. Hū me m̄
 chil potestis face. Ita ē. n̄ surge ad
 bonū n̄ stet in bono possū sit ubo.
 Cui ḡ qui sras da glām ubo et dicit.
 Statuit sup̄ petrā pedes meos: et
 dixerit ḡ ssus meos. Cuiq̄ molli en
 geis: t̄pis n̄tē dūtē teneare. Het
 pro eo q̄ dīrī opus nos h̄c ubo: cui
 imitam̄ h̄c adiutūt. Fuit iā uide
 dū ē de eo q̄ uē memorauī. H̄abit
 s̄ m̄chilo? nos r̄formari ad sapiam.
 Ubū uetus ubū sapia ē. Inmat ḡ a
 minna de uitute uitutē? ac de sapia sa
 piēta: et um̄ ubo utrūq̄ mun̄ aspi
 lat. Alioq̄ si aliudē ac utrāq̄ a le
 uirū arroget sibi: neget etiā pl̄ uel
 de fonte riui. uel de uite ueni. uel lu
 mē oari de luce. Fidelis sermo. Si q̄s
 idiget sapia postulet a deo qui dat eib⁹
 afflueat? et nō doperat? et dabit̄ ei.
 Hor ille. Ego nō hant seruē de uitute
 seferim. Cognata uitus sapie ē. Do
 mū dei ē uitus: deputata in datis op
 timis desceces et ap̄a desurſi ap̄e
 ubi. Et si quis existimet id p̄ oīa et
 q̄ sapiam ē: nō t̄fereor. si t̄ ubo nō
 t̄ca. Que et t̄ ubo p̄ eius singulai
 diuine n̄ simplicitate vnu sūt. vnic
 tū T̄ca affīm nō h̄it. si ad illuq̄ uaias
 et diuinas nātē uelut diuisa fese p̄t
 sapia accommodat. Iur q̄ roem p̄t̄
 aliud ē ad uitute agi: et aliud sapia
 regi: aliud diuari in uitute: aliud in
 suauitate deliciari. Uter nāq̄ et sapia
 potes et ity suauis erisit? ut t̄ q̄ias
 quibusq; r̄dām uocabulis significat

cas: uigor uitute sapiam placiditas
 animi ac spirituali quodā suauitate de
 monstrat. Hac puto ab aplō designata.
 ubi post multa hortumenta princīpia ad
 uitute adierat q̄ sapie ē. t̄ suauitate t̄ spu
 stō. Iḡt̄ sc̄ae r̄sistē bim̄ vi r̄pellē q̄ utrāq̄
 t̄ibus uitus deputat̄ honor quidē
 labor ē. Nō ē em̄ idipm h̄cē tuū la
 borosissime defendē et quiete posside.
 Nō ē id uitute agi: et uitute frui.
 Quidq̄ ity elabore sapia frui: et
 q̄ sapia ordīnat̄. delibēat̄ moderat̄. ity
 exequit̄. Sapiam scribe in oīo. aut su
 piens. Ergo sapie negotia sūt oīa:
 et quo oīosior sapia. eo exaltator in
 gne suo. Eregione uitus exaltata clu
 rior ē: ex probatio: quo officiosior.
 Et si quis sapiam uitutē amore diffi
 meū: nō m̄ a uero deuiae uideat̄. Ubū
 aut amore ē: labor nō ē sed sapio. Et
 forte sapia a sapio denotat̄. q̄d uituti
 acredens beluti quoddā condimentū
 sapidā iodata: que p̄ se insulsa quodā.
 et assa senectat̄. Id dixerit r̄phēde
 dū si quis sapiam sapore boni dissimilat.
 Hic sapore p̄dīding ab ipso pene eroru
 gnis int̄. Exquo cordis pullat̄ sensu
 turmis p̄ualente sūt. p̄t̄ uirg serpē
 atiq̄: repit aīe nō sapē boni: ac sa
 por norius subintrare. Demi p̄om
 p̄t̄ semp̄hoīs et cogitacē in malū ab
 adolescentia. h̄ ē ab iſpiā p̄mēmū
 ris. Ita iſpiā mulieb̄ sapore boni erodus.
 quia serpēs malūa mulieb̄ iſpiā
 cūnuerit. Ubū in malicia ipsa ē massa ad
 tempus: inde se uita doler testū. Nā
 esse denuo sapia mulieb̄ cor et corp̄ iplo
 uit̄: ut q̄ p̄fēam deformati iſpiā
 p̄nus. p̄fēam r̄formem̄ ad sapiam.
 Et nūt̄ assidue sapia uincit maliciā i
 meribus ad quas traxit: sapere malu
 que illa uerit̄ sapore extimans me
 liori. Intrans sapia du sēcē carnis iſpi
 tuat purificat itellēm̄: cord palante sanat
 et sp̄dit̄. Hanc palato sapit iā bonit̄
 sapit ip̄a sapit qua t̄ bonis nullat me
 lius. Quia multa fuit bona et nō sapit
 faciētib⁹: siquidē nō sapore boni ad illa
 sed aut r̄vē dī quātūp̄ actione seu nātē
 ip̄ellūt̄: et eccl̄aria multū q̄ faciūt̄

no sapuit mala. sed h[oc] idicat a mea
a cupiditate rei cipit pocius q[uod] sapere
mali. Qui autem insperat raffigur cordis
a sapientia p[ro]p[ter]a et ipso deliciis sapere bonum
a malum s[unt] et in ipsa r[e]placemente sibi ma-
lum erat nulla spes alterius comodi bla-
diente. Malitia uero quid in sapor[em] ma-
li. Ita mens q[uod] p[ro]p[ter]a tota uedicauit
sapor bonum et odium mali. H[oc] r[e]formari
ad sapientiam est; h[oc] sapientie uictoria felicitas
expiri. Nam in quo emendat sapientia uita
malitia r[e]p[er]batur? q[uod] cum excluso sapore
mali q[uod] non aliud q[uod] ipsa malitia est bonum
quid tunc sapor mens ita. Et omnia
pacem tota suauitate fecit. Itaque ad uitates
spectu r[e]bulatorem fortis sustinet: ad sa-
piam gaude et r[e]bulatorem. Consolare or-
tu[m] et sustinet d[omi]n[u]m utens est: quisque et
uidet quoniam suauis est d[omi]n[u]s sapientia est. Et ut
magis ex ipso bono n[on]e bonum p[ro]p[ter]a da-
reatur: modestia animi placet sapientie.
costantia uiru[m] uitatis ostendit. Et bene p[ro]p[ter]
uitate sapientia! q[uod] uitus sit quoddam q[uod]
stabile fidamentum: sicut q[uod] sapientia edificat
sibi domum. Oportuit autem p[re]cede non
cum bono q[uod] non est pacem lucis sapientie et
tenebris ignorante. Oportuit et bona
uoluntate: q[uod] in maluola animi non in
troibit sapientia. Ja si in uoluntate muta-
tione iudicata innotuit ait uita: et eruditio
familias. Tertute stabilitas. T[em]p[or]e posse
me matutinas? sicut ut decorum illi in
ueritas: sine quo specioso forma p[ro]p[ter]a
h[ab]ens horum place non p[otest]. Demip audire
q[uod] concipitur rex decorum tuum. Quanta
emittimus ait bona. dona ubi uolu-
tate bona. sciat utrum sapientiam et
michil horum ubi concipitur legum?
Est in concipitur ipse ex decoro tuum. Ut
spiritu. D[omi]n[u]s regnauit decorum d[omi]n[u]it. Q[uod]
in ymaginis sue p[ro]p[ter]a et p[ro]p[ter]e p[ro]le au-
piat dominum. Tanto p[ro]f[ect]o sibi carior
illa: quanto plior erit. Inquit ergo ne decorum?
An forte in eo q[uod] honestum de? H[oc] item
separat: si melius non occurrerit. De ho-
nesto autem exterior interrogat consilio:
non per ea honestum p[ro]deat. s[ed] p[er] eam.
Nam in consilia et habituano est et origo.
Siquidem claritas est testimoniū consti-
tuens.

Nichil har luce clarus nichil hoc glo-
riosis testimo[n]io: cu[m] uita i[m]mete fulget
et mens uirtute se uideat. H[oc] quale? Pu-
dit uenit p[er] pauidam. cuiusdam. nichil
permis ad uitatem q[uod] euauet gloria co-
stite certatissim[us]: i[n] nullo costitam sibi q[uod]
erubescat p[er]uicat uirtatis: quo cogit[ur] aut
fame q[uod] confusa et i[n]p[er]fusa a luce dei.
Hoc plane hoc illud decorum est q[uod] sup-
era bona ait diuinos oblectat aspernes.
et nos nodam ac diffimili honestum.
Cu[m] autem decoris huius claritas habuenda
utima cordi r[e]plevit: p[ro]deat foras n[on]
est. t[em]p[or]e lucis latet sub modio. Vnde lux
i[n] tenebris lucis. late nescia. Porro af-
fulgenter et ueluti quibusdam suis raduis
eripitur in die simulacrum corporis exponit
et diffidit p[er] meli et sensu: q[uod] q[ui]c[um]c[ui]s
inde r[e]lucat actio. sermo. aspergescessus.
risus: si in usq[ue] mira gaudijs et plena
honestus. Horum et aliorum p[ro]f[ect]o artu[m] se
suic[um] motu gesta et usus cu[m] apparuerit
seruus purus modestus tacitus eripit in
solentie atq[ue] laeticie. tu leuitatis. tu
ignavie alienis. equitati aut accommoda-
p[er]ierat officiosus. pulchritudo ait palat-
eit. si tu no[n] sit i[n]spic[er]e es dolg. P[er] em-
fieri ut simulacrum h[ab]it[us]: et no[n] ex halit-
dania cordis taliter moueantur. Est ut
magis elucrat is ait decor. ipse pla-
ret honestus in qua h[ab]it[us] locadum resuens
diffimat metis i[n]gratuitas sollicita
sua[nd] et costata bona fame integritate:
l[et]i ap[er]tus p[ro]nde bona no[n] in cora do-
sed eas cora horum. Ita mens q[uod] se
riduit astio me deorsum et quedam ueluti
celestis innotescit candidatum: p[ro]que sibi
uenditet gloria r[es]onansitate no[n] mudi si
ubi: de quo legitur q[uod] p[er] r[ati]onem uite et in-
splendor et figura substancialis dei. Ex h[oc]
ita gaudi audet q[uod] euismor[um] cogitatione de-
mupans. Quid in audeat? eo se nu-
bile quo silentiu[m] inesset. Per treptu[m] celisti-
tudo quia sonat pluvia? amor con-
luit. p[ro]fessio maritatis. Professio fei-
li est iurauit et statu[m] costodie iudicia
iustitiae tue. Hac sentiu apli aiebat.
C[on]tra reliquias oia: et sentiu p[ro]mis te.
Vnde est illud q[uod] inornale quide coniugio
dictu[m] xp[ist]i et ente coniubii spiritualis

non sapient mala: sed ad h^o inducit² a me
 tu a cupiditate in cuiuspiam peccati sapore
 mala. Quia autem tristiorum in affectu cordi
 a sapientia pax: et ipso delictu sapore
 boni: a malitia pax et iusta et placent
 ubi malitia signauit. Propter
 hoc illiusque homo precepit suum et ma-
 tre pax et ad h^o habuit uirori sue: et erunt
 duo in carne una. Et apud gloriam
 gloriosam maritatem. Nuchi autem ad-
 haere deo bonum est: pone in domo deo meo
 spem meam. Ergo quia uidetis animam i-
 luctis oibus ubi uotis uotis oibus ad-
 haere. ubi uiue. ad ubi se ergo de ubi
 corpore quod parat ubi: que possit dicere
 in uiuere christum et mori lucrum: puta
 coniuge ubi in maritatu. Confidit in
 ea cor uiri sui: mens fidem qd aperte
 ostendit oia arbitriu ut stercore
 ut sibi ipsum lucifugat. Tale noue-
 rat de quo dicebat. Was eloquio est
 in ipse. Propterea pia misericordia et fidelis uiro
 suo aia pauli ac dicet. Filiale mei qd
 ueru puerio: donum formet christum uobis.
 Si attendes spirituali matrem duo ee-
 gna pariendo et ex h^o ena ducas so-
 boles si no aduersas: cu fse nres a p-
 didato aida a meditatio intelligencias pa-
 ruit spirituales. In ultro gne mundi ex-
 cedit et secedit: ena a corporeis sensib;:
 ut se se no sentiat que ubi sentit.
 h^o sit cu mens ineffabili ubi illera
 dulcedie quidam se sibi furit²: n
 mo impur² atq; elab; asperga ut illo
 fruat². Aut sane afflit² mens fructi-
 ficians ubi: aut frater ubi. Illuc solli-
 tar uita graminis: illuc suauitas ubi.
 Et quidam leta in prole mihi: sed i
 aplexibus letior sponsu. Carru pig-
 noia filiorum: sed oscula plus delictant.
 Bonum est saluare multos: excede at et
 cu ubi ee multo iocundius. At qui h^o
 a quadru h^o. Dulce commercium sed hinc
 dulces momenta: et eximenter raru
 h^o e qd ssp post alia menti me diruisse
 querere uigil agam ubi: quo fruatur
 ad societatem. Pugnat quis forsitan
 querere ena a me quid illo frui: i video.
 Quicunq; potius exigit qd quo id quicunq;
 dicit et si in exigit daretur: putas
 me posse eloqui qd ineffabile est. Audi
 exigit. Sine ipso mete credimus deo:

sine soberi sumus uobis. h^o est. Aliud in ac-
 deo solo arbitrio deo: aliud in uobis. Aliud
 hanc exigit: sed minime loqui: ille ita co-
 descendit uobis ut ego dicere et uos capere
 ualeatis. O quisquis curiosus es scire
 quid sit h^o illo frui: para illi no auere
 sed mere. No docet hoc lingua docet
 gra. Ille sondit² a sapientib; et prude-
 ntib; et reuelatur mulier. Magna sim-
 tres magna et sublimis uetus uultus
 qd promet² qd no doceat²: digna adipisci
 qd no valer addisa. Digna a ubi et
 de ubi conope: qd suis qua uibus expli-
 care no pot. Cur h^o. No qd sit minat
 sed qd sit placitum coram pre uobi sponsi
 aie dhu qd dñm mihi. qd est ipso omni deus
 benedictus i stla Amen. **¶**

Ton e qd ame iam
 querit: cur qnat a
 minima ubi: satis se
 qd itinari sup. Age
 psequam rliqua p-
 sentis capituli duxarit que ad tua
 res spectat. Ubi pma uel pma ut
 adiute sponse uenit. quia nostra
 an quidq; graus adiuti in meribus
 homini queat. Hac p oim libet quodam
 modo in matib; firmo²: et quasi speciosum
 quedam flore decerpere loco: nris p appo-
 ne adolescentibus. No quia no sit
 et i prouincia etate omni studio ritime-
 da: que e ite omni ornata etatui: s p
 tenere gra uerecadie itereriori etate
 aplius pulchraus penteat. Quid
 amabilius vencido adolescentie. Quia
 pulchra h^o et quia splendida gemma.
 mori i uita et multu adolescentis: q
 uera et minime dubia. bone nra spe
 bone indolis indecora discipline
 e illi²: que pudicitis effectibus itimes
 lubrice etatis motu actusq; leues coher-
 eat: compamat solentes. Quid ita p
 pilo quis et ois demecep turpitudis
 fugitae² soror amicene e. Nullum
 equum manifestat idicu colabime sim-
 plitatis: et ideo ena teste i nocte cie.
 Lampas e pudice mentis uigil lucens²:
 ut mil in ea tpe uel indecoru i pideret
 attemptat: qd no illa dico pdat. Ista
 expugnatrix malorum: pugnatrix pu-

tatis inate spenalis glā consolē ē. fame
cūstos iuste deus. ututis sedes. ututū p
mīcie. nē laus. et i signe totius honestū.
Rubor nō generū quē forte tueret pñ
dor quādā grā et decoris suffuso afferre
multū solet. Vsp̄ adeo gemmū animi
bonū ueridā ē. ut et qui male agē nō
uerent uideri tñ ueridā dicens dñs.
Dñs qui male agit. odit luce. H̄ et q
dormit nocte dormit. et qui ebn̄ s̄
nocte ebn̄ s̄t. Opa immixtu tenebrarū et
digna latebris. tenebris occultat̄es. T
Int̄est tñ q̄ occulta dedecit que ueridā
horū nō h̄c sed prode erubet. spōse
ueridā oī nō opit. f̄ expiūt f̄ pellit.
Idec̄ aut sapiens. Est pudor adducens
pām. et ē pudor adducta glām. Cū
spōsa uba. Verēdā quidē. q̄ ilālo q̄
p noctes. H̄ h̄ ueridā h̄t glām. nō
pām. Quic̄ h̄ ad pūnificacēm cōstrā.
qrit ad testimoniū ut possit dñs. Glā me
a h̄ ē. testimoniū cōstie mee. In ilālo
meo noctes quesui q̄ diligūtia mē
Verēdā ē si adūtis et loco signat̄ et
tpe. Quid tñ amītū ueridā aīd. q̄
fectū. porro secretū. et nox et lat
luis h̄t. Deic̄ orare uolentes. uibe
mūt itē uibitulū utiq̄ secreti grā.
orat̄ib̄ I d quidē ad ciuitā. nō corā h̄t laus
quāna oīs furet̄ fructū. frustret̄
effū. H̄ doceles nichilad ueridā. smā
har. Quid tñ p̄f̄t ueridā. quā
p̄ias uirāt laudes uirāt iactatiā.
Pater q̄ signat̄ et ad ueridā orā
tibus pet̄t̄ secht̄ idixit. pudoris si
luis et m̄gr. Quid tñ i decorū ma
ryme adolescenti. q̄ oītatio sacerdotis.
Cū tñ ab hac potissimū etate ap̄t̄
p̄f̄o capiant̄ tpeaest exordiū ilūgī
oīs. ihēmā dicens. Bonū ē h̄t.
si portauit uigū ab adolescentiā.
Bona cōmēdāo secutire oīs. si
p̄mittas ueridā dicens. Adolescentē
tulḡ s̄ ego et rōcept̄. iustificacēs
tuas nō s̄t oblitus. P̄t̄ mo locū s̄
et tēpus obseruae oportet eū. q̄
p̄bi orae uoluit. Tēpus feriatū
cōmodi⁹ ap̄cius q̄. Magie aut̄ at
p̄fidū nocturnū pop̄ idic̄t̄ p̄leat̄.
tūt̄ plane liberior erit p̄nior q̄ oī.

Consurge in nocte t̄q̄ i principio vigi
liarū tuarū. et effice sicut aquā cor
tūt̄. an̄ t̄sp̄m dñi dei tu. Quā se
cura denotat ascendit oī solo arbit̄
deo atq̄ angelo. qui illā signo altari
suscep̄t p̄t̄andā. Quā grā et lucida
uēudo colorata rubore. Quā sēna et
planda mulierū cōturbata clamore ul
strept̄. Quā demīz̄ mīda atq̄ sīn
cerū nullo i ipsa pulue tene p̄lliati
dīs. nulla ap̄cietis laude seu adula
tōe teptati. P̄ h̄ ḡ spōsa nō minis
ueridā q̄ caute. et leculi secretū p̄tebat.
et noctis. orare h̄ ē ubi querere uolēs.
Volens. vñt̄ ē em̄. Alioq̄ nō rē oras.
p̄ orando p̄t̄ ubi aliquid queras aut q̄
p̄ ubi nō queras. q̄m in ip̄o sit oī.
Ibi ī media uulnerū. ibi subsp̄dia ne
cessant̄. ibi resartis deficiunt̄. ibi
p̄f̄m̄ copie. ibi demīz̄ quidquit acīpe
uel h̄c h̄līb̄ expediūt̄ q̄d̄p̄ dēet̄ q̄d̄p̄
op̄det̄. H̄me causa igit̄ alud a uel
bo petitur. cū nīm̄ sit oī. Nam et
si issa temporalia cum nōcēs est
postulare uiderit̄. p̄ uebit in cuius
est ut quidem dignum est. non u
tūt̄ illa. sed hoc p̄t̄us querim̄ prop
ter q̄d̄ alia postulamus. Norunt̄
hoc qui oīm̄ usum harū rerū ad
promerendū uēbum dirigere con
sueuerunt̄. Non p̄igeat tamen stru
turi adhuc secreta lectuli hūus et
temporis. si forte in h̄m̄ lateat sp̄ri aīq̄
tale q̄d̄ uenire ad medium prosp̄t̄.
Et si placet sentire lectuli quidē no
mine humanam figurari. firmat̄
tem⁹. nocturū aut̄ tenebris igno
rātiā eque humanā. consequens
est et congruum fatiḡ ut dei lit⁹ et
dei sapientiā uerbum contra utrūq̄
enigmāle malū instanciū requi
ratur. Nempe quid cōueniens⁹.
quam ut ifirmat̄ ilūs ignoran
cie sapientiā openat̄. Et ne q̄d̄
simpliciū cordibus de hac interpre
tatione respideat dubiū. audiant̄ q̄d̄
super hoc sanctus propheta dicat.
Dñs op̄em ferat illi super lectum
dolens eius. vñuersum stratum

eius versasti in infirmitate eius.
At id quidem de lectulo. **I**a de igno-
rancie nocte quid manifestius qua-
quod talio idemtide loquitur psalmo
nestierunt neq; intellecterunt in te-
nebris ambulant? pro certo ex pri-
mensi ipsam in qua nati sunt pri-
torius humanam generis ignoranciam.
Ipsi est ut opinor cui se beatus a-
postolus et facetur natus et gloriatur
eruptum dicens. **Q**ui eruit nos
de potestate tenebrarum. **V**nde et
dicebat. **N**on sumus filii noctis ne-
q; tenebrarum. **I**te ad electos: ut filii lucis
inquit ambulate.

...
...
...
**LANDES
UND STADT
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF**
...
...
...
...

162

